

ת"פ 60844/03 - מדינת ישראל נגד נאסר יאסין

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 אוגוסט 2015

ת"פ 60844-03 מדינת ישראל נ' יאסין

ת"פ 60891-03-14

בפני כב' השופטת ברכה בר-זיו
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
נאסר יאסין הנואשם:

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד גב' עירון אייזנגר

ב"כ הנואשם - עו"ד סבן ועו"ד גימפל

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

החלתי לזכות את הנואשם מכל המiosis לו בכתב האישום מחמת הספק.

1. כנגד הנואשם הוגש כתב האישום בו הוא מואשם בעבירה של שוד מזון, לפי סעיף 402(ב)+29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובعبارة של כליאת שווה, לפי סעיפים 377+29 לחוק העונשין.

2. עובדות כתב האישום הן כדלקמן:

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

"1) אחמד נאסר (להלן: "אחמד") הינו הבעלים של חנות "בני שרייף" למוצרי חשמל הממוקמת בערבה (להלן: "החנות").

(2) בתחילת חודש ינואר 2014 ניגש הנאשם לחנות, התענין במסכי טלוייזה, שאל לגבי שוויים ויצא מהחנות מבלי לקוחות.

(3) ביום 12.01.2014 בשעה 18:18 או בסמוך לכך, ניגש הנאשם בהיותו מצויד בנשק, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), לחנות בעת שהו בה אחמד ובנו פדי.

(4) הנאשם כיוון את הנשק כלפי אחמד ופדי, הורה להם למסור לידי את מכשירי הפלפון שלהם ולהוציא את כל הכספי שיש להם. אחמד ופדי, בפחדם מהנегодות והאחר מסרו לידי הנאשם שני מכשירי פלאפון, ופדי הוציא מהארנק סכום של כ-700 ₪ ומסר אותו לנегодות.

(5) בהמשך למתואר לעיל, הורה הנאשם לאחמד להתכווף במשרד החנות, היכא אותו בחזקתו בראשו באמצעות הנשק, וכתוכאה לכך נגרמה לאחמד שריטה עמוקה ליד האוזן השמאלית וירד לו דם.

(6) כשהחל אחמד לצעוק, שם לו הנאשם מדבקה על פיו וכייבת את האורות בחנות. בשלב זהה, הגיע الآخر כדי לשמר על אחמד, והנегодות פנה לפדי ודרש ממנו להוציא את מסכי הטלוויזיה ולהעמיס אותם ברכב של אחמד (להלן: "הרכב").

(7) בהמשך למתואר לעיל, המשיך האחר להשיג עלי אחמד ופדי, והנегодות נסע ברכב כדי להעביר את מסכי הטלוויזיה למקום אחר. אחרי כעשרה דקות, חזר הנאשם לחנות, פתח את תא המטען של הרכב, והורה בצעוקות לאחמד ופדי להיכנס לתא המטען וזרק להם את המפתחות, הורה להם לחכות כעשרה דקות עד שיבואו "אם המשטרת תדע על המקרה, הילד שלך ימות".

.3. הנאשם כפר בעובדות כתוב האישום.

ראיות התביעה:

4. **רס"ל גאנט פריד** ערך ביום 13.1.14 דוח פעולה (ת/1) בקשר לאיורו השוד. על פי הדוח ביום 12.1.14 בשעה 20:13 הוא הגיע לעסק של אחמד. לאחמד היה חתך מದם מצד השמאלי של הראש מסר לשוטרים כי הגיעו לעסק שלו 2 רעוili פנים לבושים בגדיים שחורים ובכובעי גרב וכפפות ואימנו עליו ועל בנו פדי שהיה איתו בעסק ובירקשו כסף וגנבו 5 מסכי טלוויזיה שהיו מונחים בכניסה לעסק ולקחו 700 ₪ שמסר להם פדי מהארנק שלו ולקחו גם את שני מכשירי הפלפון. בהמשך הם הדיבו

לאחמד סרט הדבקה על פיו והכניסו אותו יחד עם פאדי לתא המטען של רכבו מסוג שברולט מליבו שchorה שחנה בחצר הקדמית של העסוק ונתנו להם את השלט ואמרו להם לפתח את הבאג'ז רק כעבור 5 דקות ונמלטו מן המקום. לפני שהכניסו אותו לבאג'ז אחד החשודים העmis את המ██ים בשברולט ונסע אליו מהמקום ולאחר 10 דקות חזר ללא המ██ים והחנה את הרכב בחצר העסוק . שותפו כל הזמן שמר על לאחמד ופאדי בתוך העסוק.

נרכבה בדיקה של הזירה, ובמשרד של לאחמד , מתחת לשולחן שלו, נתפסה על ידי טכני היזוי חתיכת מסרט הדבקה . כמו כן על המדים בכניסה לעסק נתפס גליל של סרט הדבקה.

האירוע עצמו התרחש בסביבות השעה 00:19.

5. **רס"ב משקפטוין יגאל**, חוקר זירת עבירה, מחוז צפון, צילם את הזירה (ת/3) והגיש דוח תביסת מוצגים מיום 13.1.14 (ת/2). על פי הדוח ביום 12.1.14 הוא תפס ברצפת המשרד סרט הדבקה שקוֹף , חומר החשוד כدم שנದגם במטוש וגליל סרט הדבקה שקוֹף מארון ללא דלתות בעסק. בהערות נרשם כי את סרט הדבקה יש לצרף לגיל ולהזהרム לצורך בדיקת DNA.

بعدומו אמר כי במסגרת עבודתו הוא מגע לזרות עבירה ואוסף ראיות פורנזיות וממציא את המצב הקים ברגע הגעתו לזירה. כאשר הוא מכין את דוח תביסת המוצגים הוא מוציא מספר העתקים (מינימום שניים). עותק אחד הוא מצמיד את המוצגים, ואחד נשאר אצל מחלקת בארכון פנימי. אחד עובר לתיק החקירה, לחוקר המתפל.

כאשר הוא תופס מוצג, הוא אוורז אותו ומכניס למעטפה. הפרטים הרשומים על גבי המעטפה זהים לאלה שנרשמים בדוח תביסת המוצגים.

במקרה זה הוא סגר את המעטפות באמצעות סרט הדבקה.

מוצגים שנוגעים לDNA מוכנסים למעטפות נייר ולא ישירות לשקיית אוטומת, על מנת שלא להרים את המוצג.

בחקירתו הנגדית השיב לב"כ הנאשם כי בזירה הוא לא מכניס את המוצגים לשקיות אוטומות, והדבר נעשה בתחנה על ידי החוקר, שגמ סורק את המוצג ומוציא לו בר קוֹד.

במהלך, תיקן את עצמו ואמר כי השוטר שתופס את המוצג, הוא זה שאורז אותו ומכניס אותו למעטפות, וכך הוא עשה במקרה זה. הוא הכניס את המוצגים לשקיית נייר עם סרט הדבקה.

עוד אמר כי לא תמיד הוא זה שמעביר את השקיות עם המוצגים לחוקר. בדוח התביסת נרשם מי מעביר את

הmozgim, ובמקרה זה , הגיע רצ, ל千古 את המזגim והעביר אותם לתחנה.

6. רס"ל עלי קליל, סיר עירוני במשטרת עפולה, חתום על טופס קבלת מזגim מבדיקה מיום 18.2.14 (ת/18).

לדבריו, במחוז יש תורנות של רץ מחוזי , שתפקידו להגיע למחוז, ולקחת את כל המזגim שצרכים לעבור לבדיקה במטה הארץ. הרץ בודק שיש התאמה ברישומים בכל השיקיות, ושכל המזגim שמופיעים ברשימת נמצאים, מעביר אותם בתוך شك צהוב סגור למשרד הרישום במטה הארץ. לכל תחנה יש شك נפרד, עם רשימת מזגim .

ביום האירוע הוא היה בתורנות של רץ מחוזי והוא העביר את המזגim למז"פ.

7. אורן גואטה, רשם פלילי בתחנת משגב, הגיע טופס העברת למטה הארץ (ת/39). לדבריו, כל הפריטים המופיעים בדו"ח הועברו באותו היום למטה הארץ באמצעות "דואר משטרתי". כאשר נרשם "דואר משטרתי" יש מספר דרכים להעברת המזגim : האחת - דרך חברת צץ; השנייה, על ידי רץ מחוזי. רץ מחוזי בדרך כלל מעביר סמים ונשלח כיוון שלחברת צץ אסור להעביר אותם, אולם לעיתים גם מזגim אחרים מעברים על ידי רץ מחוזי; השלישית - על ידי החוקר עצמו. בחקירה נגדית נשאל העד כיצד מקבל הרץ המוחזק את השק עם המזגim והשיב כי השק אותו עם חבק ובר קוד, ולרץ המוחזק אסור לפתח את החבק.

8. המשימה הגישה בהסכם מזכיר שערך החוקר נדים שחדרה ביום 27.3.14 משicha שערך באותו יום עם אחמד. בשיחה זו מסר לו או אחמד כי בתחלת חודש ינואר 2014, בערך כעשרה ימים לפני השוד הגיעו "נאסר נאג'י יאסין" לעסק שלהם, והסתכל על מסכי טליזיה. הוא דבר אליו על כך שיש לו חוב של 3,000 ₪ והוא רוצה לקנות טליזיה ויתן את הכספי ב-10 לחודש ינואר 2014. אחמד ענה לו שאין אפשרות, שיבוא בעוד עשרה ימים ויביא קצת כסף ויראה נכונות טוביה שהוא רוצה להחזיר חלק מהחוב ואז הוא יתן לו מסך. בסופו של יומ אחמד לא הסכים למסור לנאמם מסך טליזיה ומazel הנאם התקשר אליו מספר פעמים לניד ובשיאות הוא ביקש לשלווה לו הביתה מסך ואחריו זה הוא יתן כסף. בסוף המזכיר הוא הוסיף: "לצין כי מוהנד מסר כי נادر הגיע מספר פעמים לעסק וכל פעם התעניין ורקה מסך טליזיה".

במזכיר שערך העד ביום 27.3.14 (ת/7) נרשם כי ביום 26.3.14 הגיעו אחמד ופאדי לתחנה ברכבת שבבולט מליבו בצבע שחור של אחמד. הוא צילם את הרכבת (ת/6) וביקש מפאדוי להיכנס לתא המטען. הוא סגור את תא המטען וביקש מפאדוי לפתוח אותו עם השלט והתא אכן נפתח.

במזכיר נוסף (ת/5) נרשם כי הוא הציג בפני אחמד ופאדי תמונות של הנאם והם זיהו את הנאם כ"נאסר יאסין הבן של נאג'י אל פואז".

נأدים שחאה ערך גם טופס לוואי למטופים מיום 10.2.14 (ת/10) המופנה למז"פ, ובו הتبקשה בדיקה של "סרט הדבקה שקו מרצפת המשרד". בפרטיו האירוע נרשם:

"שוד. המתلون תושב כפר עראבה על כר שהו בחתנות החשמל שלו בכפר ליד מטעי זיתים היה עם הילד שלו בגיל 23 לערך הגיעו שני רעולי פנים ובאיומים נשק גדול לקחו מהילד 700 ₪ וגבינו 5 מסci טלויזיה, שאוותם לקחו ברכב של המתلون וגם החזירו את הרכב, אחד השודדים נסע עם הרכוש וחזר אחריו עשר דקות בזמן זהה השודד השני נשאר לשומר עליהם ואחרי שחזר הכנס אותם לבאג' הרכב נתן לו את המפתחות עם השלט ואמר לו עוד עשר דקות שיפתח ואכן פתח את הבאג' ונכנסו לבית. פיקוד התchnerה מעודכן".

ביום 9.3.14 ערך נדים שחאה "דוח על נטילת האמצעי זיהוי" (ת/13) לפיו נדגמה מהנאשם, בהסתמכו, דגימה מתאי הלחי. כן ערך ביום 24.3.14 טופס לוואי למטופים (ת/14) המופנה למז"פ בו הتبקשה בדיקת DNA של הנאשם.

9. רס"מ שי עזרא ערך ביום 25.3.14 מסמך שכותרתו: "קבלת מטופים לבדיקה" (ת/15) לפיו קיבל ממIRON סולימאן את הדגימה הנ"ל.

10. החוקר נחלה גורג ערך ביום 5.3.14 טופס לוואי למטופים נוספת (ת/11) המופנה למז"פ ובו הتبקשה בדיקת שני מטושי DNA של אחמד ופאדי.

11. **יעקב משיח**, מומחה לזיהוי פלילי במטה הארץ, בדק את המטופים שהתקבלו מתחנת משגב ביום 18.2.14, ביום 6.4.14 וביום 25.3.14. בין המטופים היו מבנה ובה מטווש, סרט דביך, גליל סרט דביך ודגימות שנלקחו באחמד, פאדי והנאשם. מר משיח ערך חוות דעת מומחה (ת/16) בה קבע כדלקמן:

1. בחומר שנdagם מהטווש התקבל פרופיל DNA התואם לפרופיל DNA של אחמד.

2. בחומר שנdagם מגיל הסרט הדביך במקום אחד התקבל פרופיל DNA ב- 13 מתוך 15 אתרים שנבדקו ובאתר לזיהוי המין שמקורו ביוטר מאדם אחד (תערובת פרופילים). בתערובת זו קיימ פרופיל בולט התואם לפרופיל ה- DNA של אחמד, ופרופיל חלש שאրית.

בחומר שנdagם מגיל הסרט הדביך במקום אחר התקבל פרופיל DNA ב-14 מתוך 15 האתרים שנבדקו, ובאתר לזיהוי המין, שמקורו בשלושה פרטימים לפחות (תערובת פרופילים), ולא ניתן לשלו את תרומתו של אחמד לתערובת כפי שהתקבלה במוצג זה.

3. בחומר שנdagם מהסרט הדביך התקבלו פרופילי DNA שונים שמקורם ביוטר מפרט אחד (תערובת פרופילים). בתערובות אלו קיימ פרופיל בולט התואם את פרופיל הDNA של הנאשם. לא ניתן

לשול ולא ניתן לחיב את תרומתו של אחמד לתערובות אלו.

4. בהערכה נרשם כי מקום אחד שנבדק בו הסרט הדביק (אזר א') התקבל פרופיל בולט ב-13 מתחם 15 האטרים שנבדקו ובאותר ליזהו המין, וממקום אחר (אזר ב') התקבל פרופיל בולט ב-14 מתחם 15 האטרים שנבדקו ובאותר ליזהו המין.

באטרים הנוספים שנבדקו ובهم התקבלה תוצאה, לא ניתן לשול את תרומתו של הנאשם לתערובת.

5. פאדי אינו תואם את מי מהפרופילים שהתקבלו.

12. מר משיח ערך מזכיר (ת/17) בmeaning לשאלות הבירה שנשלחו אליו ובו הבahir כי :

"1. **משמעות המושג (תערובת פרופילים)** היא שיש יותר מקור אחד ל**DNA** שנמצא בחומר שנדגם מהמושג. בתערובת בה קיים פרופיל בולט, המשמעות היא שאחד מקורות **הDNA** שבדימה טרם באופן משמעותי יותר **DNA** מיתר התורמים לתערובת, ולכן ניתן בבירור להבחין בפרופיל שלו מיתר התורמים. פרופיל בולט דינו כפרופיל יחיד, ולכן ניתן לתת עליו אומדן סטטיסטי."

2. לא ניתן לקבוע בבירור כמה תורמים בדיקת תרמו לתערובת. כן ניתן לקבוע מספר תורמים מינימאלי. במקרה דנן, לתערובת הפרופילים שהתקבל מהסרט הדביק (סעיף 2 א' אזר 2 - תרמו לפחות 3 תורמים. לתערובת בפרופילים שהתקבל מהסרט הדביק (סעיף 2 א' אזר ב') תרמו לפחות 2 תורמים.

3. הסרט הדביק נדגם בזירה, ולכן אין אפשרות לקבוע באיזה צד הופק **DNA**.

4. אין אפשרות לקבוע כיצד הגיע **DNA** של החשוד, שהשתמש בכפות, למושג. ניתן שהוא חתר את הסרט הדביק באמצעות הפה. כמו כן ניתן שהתרחשה העברת שכינית של **DNA** מזרים אחרים לגוףו של החשוד, בהם נגע עם הכפות ואז נגע בסרט הדביק. אולם תשובה אלה הן ספקולציות וטובות כמו כל ספקולציה אחרת שתינתן בnidon".

13. מר משיח גם הגיע את תיק העבודה שלו (ת/18).

14. המתלוון אחמד נסאר מס' 4 הודיעות במשטרה. בהודעה הראשונה מיום 12.1.14 שעה 21:01 (ת/27) הוא מסר :

"....אני ישבתי במשרד, והילד פאדיה היה מסתובב בחנות וראיתי אותו בשעה 18:20 ליד הכניסה לחנות, ואני רأיתי שפאדיה עומד וצוחק וראיתי 2 אנשים נכנסו, רעולי פנים עם כפפות שחורים, וראיתי אותם תופסים את הילד ומושכים אותו לכיוון המשרד שבו אני הייתי, אז היה אחר גבואה שאמר לנו לשפט, וביד החזק אקדח גדול מאוד, וכיון אותו לעברנו ואמר בעברית תוכיאו את כל הכסף שיש לכם, ואמר להם צרייכם 10000 ₪, ואני אמרתי שאין לנו כסף בכלל ושיקחו דברים, והוא אמר שנוציאו כל מה שיש לנו בכיסים אני הוציאתי את כל מה שהיא לא יהיה לי כסף וזה הוא פנה ליד פאדיה ואמר לו תצא הכל, ולפאי היה ארנק והוא נתן אותו לבחוור והוא הוציא את הכסף שהיא בו 700 ₪, וזה הוא צעק לי להתכווף ונתן לי מכח עם הנשך בראש (אני גדי לוי רואה שריטה עמוקה מצד שמאל ליד האוזן ודם) ושם לי דבק על הפה, וזה כיבת את כל האורות שהיו במשרד והוא כיבת אותם בעצמו וכל האורות בחנות וגם בחוץ הוא כיבת אותם, ואחד מהם זהה הנמור יותר נשאר איתי במשרד והגדול לקח את הבין עם האקדח שלו, ואמר לו תן לי את מפתחות הרכב שלך ו גם מה הקוד, לא שמתי לב אם הוא רשם את זה, והבחור הנמור יותר נשאר איתי לא ראייתי עליו אקדח, והמשרד אני שמעתי את הבחור הגבואה אומר ליד תוציא את המכסים ותעמיס אותם, ואני שמעתי רעש שהילד מעמיס את המכסים ברכב, וזה אחרי כמה זמן שאין לא יודע הם חזרו הילד והבחור לחנות, וזה הוא אמר מסגרו עכשו את החנות עם דלת הברזל, ואני סגרתי את החנות מבחוור, וזה הגבואה לקח את הרכב בלבד ונסע, הבחור השני שעכשיו לקח את האקדח מהבחור הגבואה הוביל אותנו מסביב לחנות, והשני נסע, ומסביב לחנות חיכינו עשר דקות וזה הגיעו הרכב עם הבחור השני והחזיר את הרכב, וזה הבחור הגבואה פתח את הבגאז' מדובר בשברולט פריזט ופתח את הבגאז' ואמר לפאי להיכנס לבגאז' ופאי נכנס וזה הוא צעק עלי ואמר לי שגם אני יכנס בפנים ונתן לי את המפתחות וזרק אותו בbagaz' וסגור אותו, ואחרי חמיש דקות פתחתי את הבגאז' עם השלט - אפשר לפתוח אותו עם השלט ויצאנו, והלכנו לבית עם הרכב שלנו, אני רוצה להגיד לך שנייהם כל הזמן אמרו שאמ המשטרה תדע מההקרבה הילד שלך ימות.." (אציג כי השגיאות הופיעו במקור בהודעה גם בהמשך).

לשאלת החוקר כיצד נראה הבחורים השיב :

"אחד גובה כ-185, מבנה גוף שמן ושני גוף קצר יותר ורזה".

הם לא הספיקו לראות מראה מהגוף שלהם כי היו רעולי פנים ולבשו שחורים כולל היכסי והכפפות.

אחמד נשאל אם הוא חושד במישהו והשיב בשלילה. הוא נשאל האם היה מישחו שהתעניין במסכים ולא קנה והשיב שלא היה צזה. נשאל האם הוא יכול להעיר מהican הם לפי המבטא והשיב כי :

"לפי המבטא אני חושב שהגבואה הוא מהאזור שלנו, מדובר בעברית שמדובר באזרח שלנו".

.15. הودעה שנייה מסר אחמד ביום 9.2.14 בשעה 17:10 (ת/28). בהודעה זו מסר פרטים על המנסכים שנגנבו.

.16. הודעה שלישית מסר אחמד ביום 25.3.14 בשעה 17:44 (ת/29). מסר כי השודד שם לו על הפה "דבוק, מדבקת נילון, דק". לשאלה מהיקן לקח את הדבוק השיב כי "היה לו גליל קטן ביד והוא חתר את הדבוק, אני לא זכור איך הוא חתר אותו עם היד או עם הפה, לא יכול לזכור...הגוליל הזה לא מזכיר לי וזה לא היה אצלי בחנות, אני לא משתמש בדבוק כזה, ואני בטוח שהוא הביא את הדבר אותו".

אחמד נשאל האם הוא מכיר את הנאשם והשיב :

"בטח אני מכיר אותו, הוא גם מהמשפחה, שלנו, קירבה רחוכה אבל הוא גם שכן שלי ואני מכיר אותו טוב טוב".

בהמשך הוא נשאל האם הנאשם הגיע אליו לחנות והשיב:

"עשרה ימים לפני השוד נאסר הגיע אליו לעסוק בלבד ורצה לקנות מסך, הסבירתי לו ואמרתי לו כמה זה עולה והוא הלך, וגם כמה ימים לפני השוד הילד שלי מוהנד אמר לי שנאסר התקשר אליו ואמר לו שיביא לו מסך לבית ושם הוא ישלם לו את הכספי, והילד אמר לו אין דבר כזה תגיע לחנות ותשלם ותקבל את המסך, ונאסר ענה לו אני נאסר עני וניתק".

אחמד נשאל האם למשהו מהשודדים היה מבנה גוף דומה לזה של הנאשם והשיב:

"הבחור שם עלי את הדבוק בפה, זה בחור שדומה ליاسر נאסין במבנה הגוף, לגבי הדייבור אני לא זכור אבל מבנה גוף בטוח שדומה מאד לנאסר יאסין".

.17. בהודעה רביעית מיום 26.3.14 בשעה 15:35 (ת/30) אמר כי שם עליו את המדבקה על הפה היה הבחור "השמן, המלא בעל מבנה גוף בריא".

אחמד נשאל כיצד השודד שם עליו את הדבוק והשיב:

"בחיומי בתוך המשרד בפנים, כאשר התחלתי לצעוק, אז הוא שם לי את המדבקה על הפה ואחר כך שם את ידו על הכתף שלי והוריד אותו לרצפה, אז השאיר את הבחור השני איתני

כשומר עליי ואחר כך הוא לקח את הבן שלי פאדי לכיוון הדלת הראשית. אני זוכר כי היה לו גלגל של מדקת סלוטיפ בצד ימין לבן שkopf, ובגנול שהיה חשוך במשרד לא שמעתי לב איך חתך חתיכה של הסלוטיפ אשר שם לי על הפה".

לשאלת כיצד הוריד את המדקת ענה:

"בஹוטי מתחת לשולחן במקום בו הוריד אותו, ונשאר הבוחר השני בגלל שהיה חשוך אני הורדתי את המדקת בעוד היתי במשרד... אני זוכר כי הורדתי את המדקת וזרקתי אותה מתחת לשולחן במקום בו היתי מתכווף".

לדבריו, השוטרים הגיעו לעסוק שלו בערך אחרי חצי שעה . הוא לא ראה איפה השוטרים תפסו את המדקת כי הוא היה במשטרתו ומסר עדות.

הוא השיב לחוקר כי אין להם בעסוק סלוטיפ וכי הוא ראה את הגלגל המלא של סרט ההדקקה בידיו של החשוד.

18. פאדי מסר במשטרה 2 הודיעו. בהודעה הראשונה מיום 12.1.14 שעה 21:50 (ת/31) תיאר את האירוע כדלקמן:

"...אני נכנסתי היה שעה 18:20 לערק, ואני עומד בכניסה לחנות, ואבא שלי היה במשרד החנות, אז ראיתי 2 בחורים מגיעים מסביב לחנות שניהם היו רעולי פנים, אני צחקתי כי חשבתי שהוא משחק, וזה הבוחר הגבוהה תפס אותו מהיד, והכנסים אותו לתוך המשרד של אבא, ואמר לי תביא את כל הכסף שיש לך בכיסים, אני הוציאתי את הארנק והוא שם 650 ₪ ו- 13 ₪ דינר שטר אחד של 10 ₪ ושלו שמטבעות של אחד דינר והוא לקח אותן, ושאל אותו איפה הפלזמות אני אמרתי לו מה שיש בחנות, וזה הוא שאל אותו איפה מפתחות הרכבת, אני שאלתי אותו איזה אוטו והוא אמר הרכבת שלך, ואני יצאתי עם הבוחר הגבוהה לרכב שלנו, וזה הוא אמר לי להניע את הרכבת, והוא מחזק ברובבה, אני חשב שהוא עוזי הנעטני את הרכבת עם הקוד, וזה הוא אמר לכבות את החשמל, והוא כיבת את כל האורות ואמר לי אם יגיע משהו אני יגיד לו שיש קצר ואמר לי להעמיס את המכסים, אני העמיסתי 5 מכסים לרכב ואחרי שהעמיסתי את המכסים הוא באיזומי האקדח החזיר אותו לחדר איפה שאבא, ואמר לאבא שלי שאם הוא יnid במשטרת מה קרה הוא יירוג אותו, וזה הוא אמר לנו לסגור את החנות וסגרנו את החנות והצטרכו לבוחר השני שעכשיו החזיק ברובבה, וחיכינו מהחורה, והבוחר הגבוהה עלה לרכב ונסע, עם הרכבת שלנו ואחרי עשר דקות בערך חזר עם הרכבת ללא המכסים, והוא פתח את הbagaz' ואמיר לי להיכנס פנימה, ואני לא רציתי להיכנס אבל הוא דחף אותו בכוח פנימה ואז אמר לאבא שלי להיכנס גם לבגאז' ואבא שלי נכנס פנימה לבגאז' ונתן לאבא שלי את השולט ואמיר לו עוד עשר דקות תצא

ואחריו שהלכו אבא פתח את הבגוז' ועלינו לרכב ונסענו הביתה".

لبיקשת החוקר הוא תיאר איך נראה :

"אחד גבואה ושמן והשני נמור יותר 170 לערך ושמן, הם לבשו בגדים שחורים... לפני המבטא זה מהazzor".

הוא לא הבחן במשהו חשוד. לא היה בהם משהו מיוחד.

בהתובעת מיום 26.3.14 שעה 16:41 (ת/32) נשאל פאדי אם הוא מכיר את הנאשם והשיב שהוא מכיר אותו מהכפר והוא שכן שלו ויש גם קרובת משפחה רחוקה. הוא נשאל אם ראה גליל סלוטיפ או סרט הדבקה בידי מישו מהחמודים והשיב:

"לא. כי אני הייתי מחוץ למשרד איפה ששמו לאבא שלי את המדבקה על הפה... אני לא ראיתי מי שם מדבקה לפה של אבא שלי, אבל אני יכול לומר לך כי מי שם לאבא שלי את המדבקה זה הבוחר המלא והשמן כי החשוד השני היה איתי והחשוד המלא היה עם אבא שלי במשרד כאשר זה קרה".

הוא לא ראה חתיכת מדבקה זורקה על הריצפה במשרד של אביו וגם לא ראה את אביו עם מדבקה על הפה הוא הוסיף:

"אבל כשהייתי בפינה מחוץ למשרד בסמוך לדלת שמעתי שאבא שלי מנסה לדבר ולצעוק אבל לא יוצא לו קול וזה היה קול כמו מ Mumon".

דו"ח תפיסת מוצגים נוסף (ת/33) הוגש בהסכמה . מדובר בדו"ח ת/2 עליו הוסף בכתב יד, כי ביום 9.2.14 נמסרו המוצגים לידי מוחמד סואעד.

בנוסף, הגיע המשימה, בהסכמה, תמונות של הזרה, של אחמד וכן דיסקים של הבדיקות של הנאשם.

הנאם

הנאם נחקר באזהרה ביום 20.1.14 שעה 15:41 (ת/19) ונאמר לו כי הוא חשוד כי ביום 12.1.14

בஸמוך לשעות הערב שרד יחיד עם אחר עסק למוציאי חשמל בערבה השיר לאחמד ושדר מסכי טלוויזיה ומכשיiri פלפון. כן הודיע לו על זכותו להיוועץ בעורך דין. הנאשם השיב כי אינו רוצה עורך דין וכי לא שרד איש ומעולם לא גנב מאיש. הוא הוסיף כי **"אני שמעתי בכפר מדברים כי אני קשור לשוד אבל זה לא נכון"**. הנאשם אמר כי ביום 12.1.14 בין השעות 17:00 עד 19:00 לא היה סמוך לעסק של אחמד, אלא היה בביתו. הוא היה בבית גם בבית הוריו. באותו יום היה גשם, הוא היה חולה ולא יצא מהבית.

ה הנאשם אישר כי ביקר בעסק של אחמד לפני חודש.

23. על פי דוחות הפעולה שהגישה המאשימה נעשו ניסיונות לאתר את הנאשם ביום 19.3.14 (ת/23). אביו מסר כי הוא הנאשם אינו בבית וכי הוא עובד בתל אביב. הווארה בביתו הזמנה לבוא לתחנה.

24. על פי דוח פעולה מיום 14.3.2014 שעה 17:00 (ת/24) הגיעו שוטרים לביתו של הנאשם במועד זה, על מנת לעכבו לחקירה בחשד לביצוע שוד. נרשם כי הבית סגור ואין מענה. בסוף הדוח נרשם **"לצין כי בוצעו בעבר מספר ביקורים והוא שארו לו הזמנות והנ"ל לא הגיע"**.

25. הנאשם נעצר ביום 14.3.2014 בשעה 22:10 (ת/25, ת/26). נמצא נאמר כי סיבת המעצר היא **"שוד"** ותגوبתו הייתה **"אני לא אשם"**.

26. הנאשם נחקר בשנית ביום 14.3.2014 בשעה 22:24 (ת/20). החקירה התקיימה לאחר שה הנאשם שוחרר בטלפון עם עורך דין. גם בחקירה זו נאמר לנימוק כי ביום 12.1.14 הוא שרד, יחד עם אחר, את החנות של אחמד. גם הפעם השיב הנאשם : **"דוקא בתיק הזה אני לא אשם ואני בטוח בעצמי חיים שלי לא עשית דבר צזה ולא עיטה"**. כאשר נאמר לנימוק כי בידי המשטרה ראה הקושרת אותו לשוד השיב כי הוא בטוח שהוא לא קשור לשוד וכאשר התבקש להסביר כיצד יש בידי המשטרה ראה הקושרת אותו לשוד חזר והשיב כי אינו קשור.

ה הנאשם נשאל שוב היכן היה ביום 12.1.14 והשיב כי היה בבית וכבר חקרו את אמו ואת אביו, והם אמרו לחוקר שהוא היה בבית.

27. הנאשם נחקר בשלישית ביום 14.3.2014 בשעה 18:28 (ת/21). נאמר לנימוק כי הוא חשוד בשוד מזמין, החזקת נשק שלא כדין ותקיפה חבלנית. הנאשם אישר כי הוא מכיר את אחמד . הוא קרוב משפחה והוא קונה אצל רוכש ועד עכשו לא שילם לו חוב של 3,000 ₪. לגבי פאדי אמר כי הוא לא מכיר אותו אבל יכול להיות שהוא מכיר אותו בפנים. הנאשם אמר כי אין לו נשק ומעולם לא החזיק בנשק.

הנאשם נשאל פעם נוספת הין היה ביום 12.1.14 והשיב כי בבוקר לקח את ידיו לבית ספר, אחרי זה ביקר את הורי אשתו ולאחר מכן היה בבית כי היה גשם והוא לא בטוח שביקר אצל הורי אשתו.

לדברי הנואם בשעות אחר הצהרים הוא לא יצא מהבית ובאותו יום הוא לא היה בחנות של אחמד.

הנאשם חזר והבהיר כי ביצע שוד בחנות של אחמד וכאשר נسئل מדוע שם לאחמד סילוט על הפה השיב "אני אומר לך לא הلتכי אתה אומר לי שמת לו". הנואם נسئل מתי החזק לאחרונה סילוט והשיב "מה יש עם סילוט, מה עשה בו, מה יש להשתמש בו, נגמר המלחמה עם אדם". כאשר נאמר לנואם כי נטאש על ידי המשטרה הסילוט שלו חזר ו אמר כי הוא לא שלו, והוא לא יודע כיצד הגיע לפיו של אחמד. גם כאשר נאמר לו כי נמצא DNA שלו על סרט הדבקה שנלקח מהעסק של אחמד השיב כי זה לא נכון.

הנאשם נسئل אם הוא יודע איזה הרכב יש לאחמד והשיב כי יש לו וולקסווגן וסיטרואן. כאשר נسئل אם יש לאחמד שברולט מליבו בצבע שחור השיב כי אינו יודע.

28. מנהלת בית הספריסודי בערבה הצהירה ביום 27.3.14 (ת/9) כי אין למודים בבתי הספריסודיים בימי ראשון ושישי.

29. הנואם העיד בבית המשפט. לדבריו, הוא מכיר את אחמד ושנים מהבנאים שלו, כי הוא קרוב משפחה שלו ויש לו חנות רהיטים והוא קונה עצמו לפעם בחנות. הוא קנה אצל אחמד ספה בסכום של 3,000 ש"ל ולא שילם לו עליה כי היה במצב כלכלי לא טוב.

הנאשם העיד כי הוא לא זכר בדיק מה עשה ביום האירוע, אבל הוא לא יצא מהבית. הוא התבלבב כאשר אמר במשפטה כי באותו יום לקח את הילדים לבית ספר. זה היה חדש או חוץ לאחר האירוע ואם היה נسئل סמוך לאירוע היה אומר שבאותו יום לא יצא מהבית. הוא התבלבב כי השוטר הכנס אותו לחץ כי זו פעם ראשונה שהוא נחקר על דבר זה, דבר שלא עשה ואין לו כל קשר אליו.

לדברי הנואם הוא לא יודע כיצד הגיע הDNA שלו לחתיכת הצלוטיפ שהיתה בחנות. יכול להיות ששנכנס לחנות של המתלון או לחנות אחרת, חנות לחומרי בניין או מכלות ליד הבית, הוא נגע בסולוטיפ שהיא שם. ביום האירוע הוא היה בבית ולא בחנות של אחמד, והוא היה בחנות חדש או חדשים לפני כן.

30. בחקירה נגדו אמר הנואם כי היה ביחסים טובים עם אחמד. לפני האירוע הוא היה נכנס לחנות שלו וגם היה במשרד. הוא לא היה בחנות שבוע או שבועיים לפני האירוע ולא התעניין במסכי טלזיה . הוא לא דיבר עם בנו של אחמד, מוהנד, על רכישה של מסך טלזיה וגם לא התקשר אליו כמה פעמים וביקש שישלחו לו טלזיה הביתה. הוא לא יודע להגיד מדויק מוהנד אמר כי הוא התעניין במסכי טלזיה

ואין בינהם כל סכום.

לגביו דבריו בחקירה כי לפקח את הילדיים לבית הספר חזר ואמר כי התבבלב ביום מהלץ ומאחר והחקירה הייתה כחודשים לאחר האירוע. הוא הוסיף כי לא היה מרכז בחקירה לאחר שנעצר פעמי שניה על דבר שלא עשה. כן אמר כי כשהוא לא עובד, הוא תמיד מלאו את ילדיו לבית הספר. הוא יודע שהتبבלב כי הוא חזר ובדק את החקירות ואת הימים וראה שתאריך השוד זה ביום א' וביום א' אין למועדים. הנאשם חזר ואמר כי הוא היה בלחץ וכי "זו הפעם הראשונה שאמי נעצר, ונעצר על דבר שלא עשית". בהמשך החקירה הודה כי הוא כבר נעצר בפעם קודמת.

בהמשך החקירה הנגדית אמר כי ישב בביתו עם הוריו אחוותיו. הוא לא זכר שעונות מדיקות בהן היה בדירה, שנמצאת קומה מתחת לדירתו. הוא הוסיף "אני ירדתי ועלותי. לא תחמתתי את הזמן. אני עולה ויורד, מדובר אתם... אני עולה ויורד והכל בתחום הבית של ההורים. אילו ידעתם שאני אבא ואחקר, הייתי עושה לך רשימה בדיקות".

ב"כ המאשימה הטיחה בפניו הנאשם כי ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, תוך חזרה על כל עבודות כתב האישום, והנائم חזר וכפר בכל העבודות וטען כי אין לו כל קשר לעניין זה.

ב"כ המאשימה שאלת הנאשם כיצד הגיע DNA שלו לסלוטיפ שנתרפס בחנות של אחמד ותשובתו הייתה שגם הוא רוצה לדעת את התשובה. בהמשך, אמר שאחמד מכיר אותו טוב ומכיר את הגוף שלו.

לדברי הנאשם, כאשר הוא הוזמן למשטרה בפעם הראשונה הגיע לתחנה ולקחו ממנו דגימה. הוא שאל אם יש חקירה ואמרו לו שאין חקירה. הוא שאל לשם מה לוקחים ממנו דגימה ונאמר לו שאם לא ניתן דגימה יעמדו אותו. הוא ביקש מהשופט לחכות שימצא עורך דין אך השופט אמר שאין צורך. באותו מועד הוא לא נעצר.

סיכום הצדדים

.31. ב"כ הצדדים הגיעו סיכומיים בכתב ביום 12.7.15 החלימו את טיעוניהם בעלפה.

.32. ב"כ המאשימה טענה כי הובאו ראיות שיש בהן לבסס, ברמה של מעלה מספק סביר, כי אחד השודדים, שدد את החנות למוציאי חשמל שבבעלות אחמד ובנו פאדי ביום 12.1.14 סמוך לשעה 18:20 היה הנאשם, וכי לאחר שבקשו לקבל לרשותם מסך טליזיה מהחנות סורבה, הוא הצדיד בנסק ושدد את החנות, יחד עם אחר, כמפורט בכתב האישום.

.33. ב"כ המאשימה הפנתה לעדותו של אחמד, כי בהמשך לצעקות שלו, הדיבק אחד השודדים על פיו סרט

דביך. בהמשך האירוע הסיר אחמד את הסרט הדביך מפיו וזרק אותו על רצפת החנות מתחת לשולחן והשוטרים שהגיעו לזרת האירוע מצאו את פיסת הסרט הדביך מתחת לשולחן. פיסת הסרט נשלחה למז"פ ונמצא עלייה, בשני מקומות שנדגמו, DNA השير לנאים. כאמור בחומר הדעת המומחה שהוגשה על ידי המאשימה, על פי האומדן הסתטיטיסטי שכיחות הפרטים באוכלוסייה שהינם בעלי פרופיל DNA כפי שהתקבל, נאמדת יותר ממיליארד פרטים.

.34. ב"כ המאשימה טענה כי ראיית DNA הוכחה כראיה קבילה. מדובר בראיה נסיבית, הcpfופה להסביר תמים של הנאשם, ולנאמם לא היה כל הסבר סביר להימצאות DNA שלו על פיסת הסרט. יתרה מזאת, על פי ההלכה, ניתן להרשיע את הנאשם על סמך ראיית DNA אף כשהיא עומדת לבדה, לא כל שכן כאשר יש ראיות מחזקות, כפי שקיים במקרה זה.

.35. בהקשר זה של ראיית DNA טענה ב"כ המאשימה כי העובדה שהDNA של הנאשם נמצא בתערובת פרופילים אינה פוגמת במצבו הבהיר והחד ממשעי. כמו כן טענה כי העובדה שעל ידו של השודד היא כפופה, אינה מיינת את האפשרות שDNA של הנאשם הגיע לסרט הדביך, כאשר בנסיבות היה צורך לקבוע את הסרט מגיל הסלוטיפ על מנת להדבוקו על פיו של אחמד, וכי שציין המומחה בחומר דעתו יתכן ונעשה העברה שניונית של ה-DNA מאזרחים חשופים בגוףו של החשוד בהם נגע עם הcpfופות, ואז נגע הסרט הדביך.

.36. ב"כ המאשימה הוסיף כי העובדה שנמצא DNA של אחמד על הגליל ולא של הנאשם אינה מעלה ספק באשמהו. אמנם המתלוננים טוענו כי הסרט הדביך אינו מוכר להם ואין להם כזה בעסק, אך בהחלט תיתכן העברה של DNA המתלון במהלך האירוע, אשר המתלון העיד כי ראה את הגליל בידיו של השודד והשודד היה עם הגליל כאשר הדביך את הסרט על פיו של אחמד.

.37. באשר לראיות המחזקות טענה ב"כ המאשימה בראש וראשונה לקיומו של מניע לביצוע העבירה - הנאשם היה באותה תקופה בקשרים כלכליים והוא לו חוב בחנות. הנאשם הגיע כעשרה ימים קודם השוד לחנותו הידוע ובקיש ללקוחות תלוייה וכמה ימים לפני אירוע השוד צלצל הנאשם אל למוהנד, בנו אחמד וביקש ממנו שיביא לו טליזיה לביתו ושם ישלם לו עליה אלף בקשתו סורבה.

.38. ראייה מחזקת שנייה לה טענה ב"כ המאשימה היא דימוי בתוכנות פיזיות בין השודד לנאים והכרות עם המתלוננים - לטענת ב"כ המאשימה עוד לפני רame על שם של הנאשם, תאר אחמד את אחד השודדים כגביה, בעל מבנה גוף שמן שעל פיו מבטא הוא מאוחר המגורים של אחמד. תאור זה מתאים לנאים ובהמשך, לשאלת החוקר, אישר אחמד כי הבוחר שהדביך על פיו את הסרט הדביך דומה במבנה גופו לנאים.

עוד הוסיף כי השודד הכיר את המתלוננים ואת העסק וידע שאין עוברים ושבים במקום וניתן לבצע את השוד

לא הפרעה . השודד ידע היכן האורות בוחנות, היכן הרכב ואף ידע שהמתלוננים הם אב ובנו והשודד אמר לאחמד כי אם יודיע למשטרה בני ימות.

39. ראיית חיזוק שלישית היא טענת האלibi שלא הוכחה והתנהלות הנאשם, שטען בתחילת כילקח את בניו לבית ספר, לא זכר אם נסע לבקר את הורי אשתו ובהמשך טען שהוא בבית ואצל הוריו. הנאשם גם לא הביא את בני משפחתו לחזק את גרסתו וטענת האלibi שלו היא טעונה בכללם.

40. בנוסף, טענה ב"כ המשימה להתנהלות מפלילה של הנאשם, שלא הגיע לחקירה במשטרה למשך זמן מסוים קודם.

41. באשר לטענת הגנה לפיה לא הוכחה שרשות המוצג בכל הקשור לסרט הדביק, לאחר שהמשאינה לא הביאה ראיות המצביעות באופן הרשמי היכן היה המוצג בכל פרק זמן נתון- טענה ב"כ המשימה כי בחינת הראיות צריכה להיעשות במהות ולא באופן טכני ובחינה שכזו מובילה למסקנה כי הסרט שנבדק הוא הסרט הדביק שנלקח מזירת העבירה וכי הוא נבדק מול DNA הנאשם ונמצא מתאים כאמור בחו"ד מז"פ.

בהמשך סקרה ב"כ המשימה את הראיות שהובאו מרגע תפיסת הסרט הדביק עד בדיקתו בمز"פ.

42. במהלך שמיית הראיות ביקשה המשימה להוסיף ראיות חדשות בעניין שרשות המוצג. ב"כ הנאשם התנגד להגשת ראיות אלה וטען כי מדובר בהשלמת חקירה אסורה.

כל שידרש - אתייחס להלן לכל סוגיית שרשות המוצג והraiות הנוספות.

43. ב"כ המשימה טענה כי לאחר שהוצגו ראיות ה-DNA והraiות המחזיקות, יש לברר האם הראיות הנסיבות מתיישבות עם תרחיש תמים מבינתו של הנאשם - תרחיש שצරיך להיות ממשי, ריאלי ומתקין על הדעת. הסברו של הנאשם צריך להיות אמין ולכן - משקלו של הסבר כבוש דל ביותר, אלא אם ניתן הסבר לככיבשתו.

44. ב"כ המשימה טענה כי הנאשם לא הציג כל תרחיש אשר יש בו ליצור ספק סביר, שיש בו להוביל לזכויו. יתרה מכך, ב"כ המשימה טענה כי גרסת הנאשם בבית המשפט, היא גרסה כבושה שאינה סבירה ואין אותה מתאפשרת על הדעת בנסיבות העניין - הנאשם הרחיק עצמו מגיל הسلطיטיף וכשנשאל כיצד הגיע DNA שלו לסרט ענה כי אין לו מושג . לאחר מכן ענה כי במסגרת עבודתו עם אחיו הוא נכנס למקומות חומרי בניין וקנהسلطיטיף ולאחר מכן אף טען כי נגע בכל הדברים בוחנות שהיא בה. הנאשם אמר כי עבד בקידוחים ורק כאשר טען כי קנהسلطיטיף טען כי עבד בשיפוצים - גרסה שהיא כבושה בעלייל. כמו כן לא הביא את אחיו לתמוך בגרסתו כי בא במגע עםسلطיטיף /או עם חנות לחומרי

בני.

.45 באשר לטענת הנאשם בדבר מחדלי חקירה טענה ב"כ המאשימה כי השאלה אינה יש לבחון היא לא אם ניתן היה לניהל את החקירה בדרך טובה או ייעילה יותר, אלא האם קופחו זכויותו של הנאשם והאפשרות לו להציגן כראוי. הנאשם שוחרר ממעצר 3 ימים לאחר הארכת המעצר ונעצר שוב רק לאחר גילוי ה-DNA הראשוני על הסרט הדבוק. העובדה שליחת המוצגים למעבדה התעכבה לא פגעה בנסיבות הראיה או בהגנת הנאשם.

.46 ב"כ המאשימה טענה כי טענת האלibi של הנאשם נבדקה ולא בוצעו בתיק פעולות או מחדלים שיש בהם כדי לקפח את הגנת הנאשם, וזאת לא מיידית הדרושה לזכוי.

.47 ב"כ הנאשם טען כי לאחר עיון בחומר החקירה, הבינה ההגנה כי אין בחומר זה כדי להביא להרשעת הנאשם. לפיך, הסכימה ההגנה כי המאשימה תגיש את כל החומר עליו היא מבקשת להסתמן, ללא חקירה נגדית של העדים. בנוסף, הוסכם כי אוחמד ופדי חוו את שמותואר בכתב האישום, אלא שטענת ההגנה היא כי הנאשם אינו קשור לזה, דהיינו הנאשם היה כי התקיים ארוע שוד ממופרט בכתב האישום, אלא שזיהות השודדים אינה ידועה.

לפייך,טען ב"כ הנאשם כי בסיכומים יתמקד אך ורק בשאלת שבמחלות - האם הנאשם ביצע את השוד בחנותו של אוחמד בתאריך 12.1.14 או לא.

.48 ב"כ הנאשם טען כי המאשימה טענה כי יש להרשיע את הנאשם על סמך הימצאות שרידי DNA של הנאשם על חתיכת סרט דבוק, אשר שימשה לחסימת פיו של אוחמד לביל יצעק במהלך השוד. מאידך, עדמת ההגנה היא כי המאשימה לא הצליחה להוכיח את זהותו של השודד מעל לכל ספק סביר ובקשר זה טען כי מחדלי חקירה מהותיים של היחידה החקורת היו חייבים להביא לפיסילת ראיית DNA באופן מלא ולהלעוף להעניק לה משקל ראוי נמוך ביותר. לטענותו, ראייה זו היא הראיה היחידה אשר נמצאה על גבי חפץ נייד, כאשר אל מול ראייה זו עומדת טענת האלibi של הנאשם, אשר לא הופרכה כלל.

לפייךטען ב"כ הנאשם כי יש לזכות את הנאשם מכל המiosis לו בכתב האישום.

.49 ב"כ הנאשם סקר את הליכי החקירה והמעצר של הנאשם. בין היתר היפנה להליך המעצר הראשון של הנאשם ביום 20.1.14 (שמונה ימים לאחר מועד השוד). המאשימה ביקשה לעצור את הנאשם על סמך מידע מודיעיני, אשר התחזק בראייה אשר קושرت את הנאשם לאירוע. ברשותה הפעולות שיש לבצע נרשם כי יש לקבל מהמעבדות תוצאות לגבי הממצאים בזירה ולדגום מה הנאשם דגימות DNA ולהשוותן במעבדה. הנאשם שוחרר מן המעצר ביום 24.1.14 וביום 23.3.14 נעצר פעם נוספת ביום 31.3.14

הוגש נגדו כתב האישום.

לאחר שהגנה בchnerה את כל חומר הראיות בתיק, קיבלה רשות חומר החקירה מלאה ומפורטת, הסכימה ההגנה להגיש את מלאו חומר החקירה ולבור לחקירה של הנאשם ולהגיש סיכומים ורק אז החלה ב"כ המאשימה במקצת שיפורים, על מנת לאטר חומר נוסף ניסיון לתקן את מחדלי החקירה בתיק. בשלב זה איתריה ב"כ המאשימה מסמכים שלטעنته היו בתיק עוד בשלב החקירה ולא הועברו להגנה.

ב"כ הנאשם טען כי בסופו של דבר הוסיפה המאשימה 30 מסמכים ו- 8 עדות תביעה ואף שוייר על העדות העדים, עמדה ב"כ המאשימה על כך שיעידו בבית המשפט ויתנו הסברים בקשר למסמכים אלו.

.50. בהתייחס לראיות המחזקות להן טענה המאשימה טען ב"כ הנאשם כי דמיון בתוכנות פיזיות בין השודד והנائم וההכרות עם הנאשם, אינם יכולים להיות ראיות חזוק, וההיכרות המוקדמת בין המתלוונים והנائم דווקא פועלת לזכותו של הנאשם.

.51. באשר לגרסת האלibi של הנאשם טען ב"כ הנאשם כי הנאשם טען למען הרגע הראשון כי אינו מעורב בשוד ומסר טענת אליבי שלא הופרכה. הוא סיפר כי הוא מכיר את המTELון ומיזומתו מסר על החוב הכספי, באשר לטענה כי הנאשם ביקש לרכוש מסך טליזיה יש בתיק רק מזכיר נידים של החוקר נידים ששוחח עם מוהנד אך ממהונד לא נגבהה הودעה מסודרת וככל שהמאשימה הייתה סבורה כי יש חשיבות לשיחות הטלפון בין מוהנד והנائم היא יכולה להוציא פلت שיחות - דבר שלא נעשה.

.52. בנוסף טען ב"כ הנאשם כי אין לזקוף לחובת הנאשם את הטעות באשר למשעו בבורק האروع וגרסתו לפיה לקח את הילדים לבית הספר. הנאשם הסביר מדוע התבבל ובכל מקרה - הדבר לא יכול לפעול לחובתו, כאשר השוד בוצע בשעות הערב. הנאשם חזר וטען כי ממשך כל היום היה עם בני משפחתו וגם אם יש אי-דיוקים בגרסתו, אין הדבר משלים את החוסרים שבראיות המאשימה.

.53. באשר לאי הבאת בני המשפחה עדינים לחיזוק גרסת האלibi טען ב"כ הנאשם כי בני המשפחה מופיעים ברשימת עדות התביעה ולפיכך יש לזקוף את אי הבאתם לחובת המאשימה.

.54. ב"כ הנאשם טען כי אין לראות בהתנהלות הנאשם חזוק לראיות המאשימה.

.55. ב"כ הנאשם טען כי צוות החקירה עשה ניסיון לאטר מצלמות אבטחה מסביב לעסק וכי החוקר בהאה עלואן אף ערך זכ"ד לפיו צפה בסרטונים "**אר לא הבחן בשום דבר חריג**". לטענתו, אין הסבר למה הכוונה ב"דבר חריג" אך בכל מקרה הנאשם לא נראה בסביבת העסק.

.56. באשר לראיות ה- DNA טען ב"כ הנאשם כי לאור מחדלי החקירה המהוותים הקשורים לתיעוד ושמירת שרשרת הראיות ראה זו אינה קבילה וככל שבית המשפט יראה לקבלה, הרי שmaskלה הראייתית נמוך ביותר, הן לאור המחדלים והן לאור העובדה שנמצאה על חפץ ניד שאינו יכול לקשור את הנאשם באופן חד ממשעי לשוד.

.57. גם ב"כ הנאשם סקר את שרשרת המוצג שהובאה על ידי המاشימה והציג במיוחד כי לאחר תפיסת הסרט אין פירוט מדויק של מספר השקיות לתוך הוכנס כל אחד מהמוצגים, אין פירוט היכן נשמרו המוצגים מרגע תפיסתם בזירה ועד העברתם לתחנת משגב ואין פירוט למי הועברו המוצגים וכיוצא. בסיום החקירה הרחבה טען ב"כ הנאשם כי כל שרשרת הראיות בקשר לפיסת הדבק הייתה פגומה מיסודה וכי מדובר בפגמים היורדים לשורשו של היליך.

.58. בכל מקרה, טען ב"כ הנאשם כי אין להרשיע את הנאשם על סמן ראיית ה-DNA כראייה יחידהDOI בעובדה שהראייה נמצאה על חפץ ניד כדי לקבוע זאת, וכי במצבבר עם מחדלי החקירה רבים - יש להורות על זיכוי הנאשם.

.59. ב"כ הנאשם טען כי אין למASHIMA הסבר כיצד הגיע ה-DNA לסרט הדבק וכי לא ניתן לקבוע ממצאים עובדיתיים על סמן תיאורי של מומחה מז"פ. בנוסף, תמורה כיצד יתכן שעל הסרט הדבק נמצא DNA של הנאשם ולא נמצא DNA של אחמד, שעל פי הוצמד הסרט הדבק הנ"ל. בנוסף, על גליל הסרט נמצא DNA של אחמד, למרות שהheid כי הגליל לא מוכר לו, לא היה בעסקו והוא לא משתמש בו ולעומת זאת, על הגליל לא נמצא DNA של הנאשם.

כל שachable משקר יהיה בעסקו גליל הסרט הדבק, יתכן אפילו שה הנאשם נגע בו כאשר ביקר בחנותו של אחמד, ואין מחלוקת כי ביקר בחנות עובר לאירוע.

.60. לסייעו חזר ב"כ הנאשם וטען כי המASHIMA לא עמדה בנטול ולא הצליחה להוכיח מעבר לספק סביר כי הנאשם הוא זה שביצע את השוד בחנות של אחמד ביום 14.1.12 ולפיכך ביקש לזכותו.

ב"כ הנאשם טען כי הוא התנגד להשלמות החקירה והעדת העדים הנוספים וכי לאור החלטת בית המשפט כי בהכרעת הדיון יבחן האם העדות שנמסרה על ידי השוטרים מהוות שלמת חקירה אסורה או לא - הוא חוזר וטען כי אין לקבל ראיות אלו ולהכשירן.

.61. בדין בפני הפניה ב"כ המASHIMA לטיעוני ב"כ הנאשם באשר לשדרשת המוצג. בנוסף טענה כי העובדה המכרצה היא שה- DNA של הנאשם כן נמצא על הסרט הדבק, כאשר היא אינה יכולה לתת הסבר למה שאינו קיים על מוצג זה.

62. באשר לטענת האלבוי טענה ב"כ המאשימה כי נטל ההוכחה הוא על הנאשם גם אם עדי האלבוי הופיעו ברשימת עדי ה התביעה, לאחר שהמאשימה ויתרה על העדתם לא הייתה מניעה כי הנאשם יזמיןם לעדות.

63. הוא הדיון במניע – כאשר ההגנה ויתרה על העדתו של מוהנד.

64. ב"כ הנאשם חזר שוב על הטענות בדבר שרשרת המוצג וכן טען כי יש לתת לראית ה DNA, ככל שתתקבל, משקל נמוך וכי לא הוכח שפיסט הדבק שיימשה לחסימת פיו של אחמד. כן לא הוכח מאי זהה חלק בגוף הופק ה DNA.

דין

65. כאמור, ההגנה אינה קופרת בכך שביום 12.1.14 נשדדה חנותו של אחמד, והשאלה היחידה שבמחלוקת הינה האם הנאשם הוא זה ביצע את השוד כפי שתואר בכתב האישום אם לאו.

66. הראה המרכזית עליה מבוססת המאשימה טיעונה היא ראיית ה- DNA שנמצאה על פיסת סרט דבוק שנתפסה על ידי השוטר על רצפת משרדיו של אחמד. לפיכך, בשלב ראשון אבחן את "**עווצמתה**" הראה או את "**מהותה**" כטענת המאשימה), ואת השאלה האם היא יכולה לשמש בסיס להרשעת הנאשם.

67. שאלת הפטונצייאלי הראייתי שבראיית ה- DNA נידונה בפסק דין של כבוד השופט ע. ארבל בע"פ 149/12 אלמליח נ. מדינת ישראל (24.9.12) (להלן: "**פרשת אלמליח**"), אליו הינו שני הצדדים בטיעוניהם כدلיקמן:

"להש>((קפט)), ניתן בנסיבות מסוימות להרשיע הנאשם על יסוד ראיית דין"א הניצבת לבדה. אך לטעמי, יש לגוזר לעניין זה גזירה שווה מההלכה הנהוגה בשיטותנו באשר לראייה של טביעה אצבע ((בכפוף לאמור להלן)). זו מורה כי ניתן לבסס הרשעה בפלילים על טביעה אצבע כראיה יחידה ובלבד שאין בראיות שבאו בפני בית המשפט הסבר "תמים" להימצאותה של הטבעה, במידה המקיים ספק סביר באש灭תו של הנאשם...."

מו טביעה אצבע, גם ראיית דין"א היא ראייה מדעית, נסיבתית, אשר ביכולתה לקשור את הנאשם לזרת העבירה עד כדי גיבוש אש灭תו בביצועה. שתי הראיות מבוססות על השוואת בין מצוי הזרה לבין נתוניו של הנאשם. ביחס לשתיهن ניזון בית המשפט מפיהם של מומחים לדבר. שתיהן אינן חסינות מפני טעויות אנוש, בין אם באיסופן, בין אם בתיפול בהן במעבדה או במקום אחר. יחד עם זאת, לשתיهن נזהרים לייחס אמינותה הרבה בעולם המדעי ובעולם המשפט גם-ייחד, מתוך הנחה כי הקוד הגנטי וטביעה האצבעות ייחודיים הם לכל אדם ואדם (ראו: אמנון

שטרשנוב ראיות מדעיות ועדויות מומחים בבית המשפט רפואי ומשפט - ספר היובל 177, 179 - 181 (2001). הודות לכך, זכו שתיהן ל*)((מטעם של ראייה "ראשונה במעלה" (הלכת אליעסוו, בפסקה 7 לפסק דינה של השופטת פרוקצ'יה; ע"פ 9154/04 חנוכה נ' מדינת ישראל [פורסם בנוו], 20.6.05)). לא זו אף זאת, יש שסוברים כי משקלת הראייתית של ראיית DN"א עולה על זה של ראיית טביעה אכבע (ראו: פלוצקי משקלת של ראיית DNA, בעמ' 174: "לדעתי, משקלת הפוטנציאלי של ראיית DN"A עולה על משקלת הראייתית של טביעה אכבע, אך בשלב זה, במקרים הקיימות, לא ניתן למשש פוטנציאל זה." אתייחס בהמשך לנימוק שבגינו סבור פלוצקי כי לא ניתן למשש הפוטנציאל האמור).

לצד המשותף, קיים הבדל בין שני סוגי ראיות אלה. הקוד הגנטי של אדם טבוע בכל תא ותא בגוףו, בעוד שטביעה אכבע מקורה בכף ידו או רגלו. מצאי DN"A עשויים אפוא להיות מופקים ממקורות רבים ומגוונים יותר (רök, שערה, זרע, דם, תאי עור וכיוצא באלה). זאת ועוד, המקורות המציגים את הקוד הגנטי שלנו עשויים "לנשור" מאתנו ולהתגלגל בклות רבה יותר לזרת העבירה. הדוגמה פשוטה ביותר לכך היא שערה שנתלה מראשו של אדם ונחתה על דרך מקרה בזרחה. אין בכך כדי לرمז שטביעה אכבע היא ראייה "מפלילה" יותר מראיית DN"A, אלא שדומה כי ריבוי המקורות מהם ניתן להפיק DN"A בשילוב אופיים הניד, עשוי להוביל לחשש גדול יותר להימצאות מקרים של מצאי DN"A בזרחה בהשוואה להימצאותה של טביעה אכבע. בשווינו את ההבדל האמור לנויד, עולה כי אף שקיים דמיון רב בין הראיות האמורונות, הרי שהסתמכות בלבד על ראיות DN"A מותירה פתח רחב יותר לנוכחות מקרים בזרחה, כמו-גם להפלותו של אדם בклות רבה יותר. הבדל זה ראוי שישליך על היקף המקרים שבהם תתאפשר הרשעה על יסוד ראייה יחידה מסווג DN"A.

אם כן, לגישתי, אין מנעה עקרונית להרשיע נאשם אך על סמן ראיית DN"A ולכן סבורתני כי אין לקבוע כלל גורף המונע זאת. ואולם כשם שאין לקבוע איסור גורף, כך גם אין לקבוע היתר גורף. הרשעה על בסיס ראייה יחידה של DN"A צריכה להישמר למקרים יוצאי דופן - כל מקרה לגוף ולנסיבותיו. עליה להיעשות בנסיבות מרבית ואף ביד רועדת, נוכח העובדה שככל כובד המשקל מוטל על ראייה אחת ויחידה (השו לדברי בע"פ 10360/03 שידד נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנוו], 2.3.06)).

בבאו לבחון ראיית DN"A הניצבת לפניי כראיה יחידה, על בית המשפט לחת את דעתו לפроверצדורה שבזה בוצעה הבדיקה שהצמיחה את ממצא הדן"א. נוסף לתקינות הבדיקה וגוף הממצאים שהתקבלו,בחן בית המשפט את טיב הראייה ובכלל זה את סוג הדן"א שבו מדובר (רök, זרע, דם וכו'), המיקום ומספר המוקדים שבהם נמצא, האם מסגר שימוש או פעולה מסוימים (זרע שנמצא באיבר מין של קורבן אונס, דם שנמצא על להב סכין) וכיוצא באלה. נתוניים שיש בהם כדי להשлик על ערכיה הראייתית של הראייה.

יש לזכור כי ראיית DN"A היא ראייה נסיבתית, אשר הרשעה על בסיסה תתאפשר רק כל אימת שהמסקנה ההגינית היחידה שנלמדת ממנה היא כי הנאשם אחראי בפליליים (הלכת קיס, בפסקה 6, והאסמכתאות שם). אם כן, משקל הראייה ואפשרות הרשעה על-פייה יוכרעו

בהתחשב בהסביר שהציגו הנאשם לנוכחות הדן"א שלו בזרה. ככל שעלה בידו להציג הסבר מתקין על הדעת או גרסה מזכה שיש בה כדי לטעת ספק סביר באשמו, כי אז מובן שיש לזכותו, בדומה להלכה הנוגנת באשר לטביעת אצבע.

נשית לבנו גם לכך שראיות נסיבותיות, בשונה מריאות ישירות, טענות היקשים ומסקנות בדבר התקיימות העובדות הישירות שיש להוכיח. בתיקים המבוססים על ראיות מסווג זה, עשוי להיוותר חיל ראייתי שבו רב הנסתור על הגלווי. לא כל שכן כאשר מדובר בראיה נסיבית אחת ויחידה של פיה ישק דבר. לפיכך, גם ראיית דן"א עשויה לקשור את הנאשם ב"שלשלות כבאות" למעשה העבירה, בלשונו של השופט חשי בפרש אבו-חמאד, עדין מצויה בית המשפט לבחון אם מתקיימים במלואם יסודות העבירה המוחסת לנายนם. מנגד, נזכר כי לא כל ספק הנבע מחומר הראיות מוציא מכלל אפשרות את הרשותו של הנאשם. הרשעה בפליליים מיסודה כידוע על הוכחת אשמה מעבר לספק סביר, לא מעבר לכל ספק שהוא.

כללו של דבר, בבואה בית המשפט להעיר את משקלה של ראיית דן"א הניצבת בבדידותה, שומה עליו לתת את דעתו לתקינות בדיקת הדן"א, למידת הוודאות שבממצאים המומחחים, לטיב הראייה ונסיבות מציאותה וכל זאת בשימת לב להסבירו של הנאשם ולאפשרות קיומה של גרסה מזכה בתשתית שלפנינו".

בענייננו, ב"כ הנאשם לא חלק על מהימנות הבדיקה (להבדיל מהטענה בדבר מחדלים שנפלו בשרשראת המוצג) ועל כי אכן ה-DNA שנמצא על פיסת הדבק שייך לנายนם. יחד עם זאת לא השתכנעתי כי **"המסקנה ההגיונית היחידה שנלמדת ממנה היא כי הנאשם אחראי בפליליים"**, וזאת מהטעמים הבאים:

- א. לא ניתן לקבוע מה מקור ה-DNA שנמצא על פיסת הדבק - האם מקורו ברוק, עור וכיוב?
- ב. אבחן העיד כי השודד הדבק על פio פיסת דבק, אותה השליך מתחת לשולחן. אמןם פיסת הדבק נמצאה מתחת לשולחן ואולם לא נמצא עליה DNA של אבחן עצמו. אני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם כי עובדה זו שוללת את האפשרות שמדובר בפיסה שהודבקה על פio של אבחן ולב"כ המאשימה לא הייתה תשובה לטבענה זו.
- ג. בחנות של אבחן נתפס גם גליל של סרט דבק. על הגליל לא נמצא DNA של הנאשם ומайдן, נמצא עליו DNA של אבחן עצמו. אבחן העיד כי אין ולא היה לו גליל ברט דבק בחנות והוא אינו משתמש בדבק צזה ולא היה לו הסבר להימצאות DNA שלו על הגליל. גם לנายนם לא היה הסבר להימצאות DNA שלו על פיסת ניר הדבק. בנסיבות שכאליה, כאשר הן לנายนם והן למתלוון אין הסבר להימצאות DNA - לא ניתן לתת משקל לעובדה שה הנאשם לא יכול היה לתת הסבר והדבר שקול למידת האמון שיש ליתן לגורסת המתלוון.

הן אבחן והן פאד' מסרו כי שני השודדים היו רעלוי פנים וכי על ידיהם היו כפפות. ככל שטבעת המשאימה היא כי הנאשם חתר את פיסת הדבק מהגליל בשינוי - אין זאת כי DNA של הנאשם

היה צריך להיות גם על הגליל עצמו, ממנו נחתכה פיסת הדבק.

המונח מטעם המאשימה העלה השערה לפיה יתכן ומדובר ב"העbara" של ה- DNA ואולם ככל שמדובר ב"העbara" - כשם שתיקן ShDNA של אחמד "הועבר" לגליל שנמצא בחנותו, לא ניתן לשולב "העbara" שכזאת מהנאשם לפיסת ניר הדבק שנמצאה במשרד (כאשר אין חולק שהנאשם ביקר בעבר בחנות ובמשרד של אחמד וכאשר בנו של אחמד מסר לשוטר שהנאשם היה בחנות סמור לפני השוד והתענין במסך טליזיה).

.69. בנסיבות שכאלה לא ניתן לקבוע מעבר לספק סביר כי פיסת ניר הדבק שעלייה נמצא DNA של הנאשם שימושה את הנאשם לחסימת פיו של אחמד - לנבען על ידי המאשימה, ולפיכך יש להמשיך ולבוחן את ראיות "הטייע" להן טענה ב"כ המאשימה".

.70. קיומו של מניע - איני מקבלת את טענות המאשימה לפיה העובדה שהנאשם התענין במסך טליזיה מצביעה על מניע לשוד, שהרי אחמד מסר במשטרה ביום 12.1.14 כי השודד אמר להם שהם צריכים 10,000 ₪ והוא אמר להם שאין להם כסף ושיקחו דברים. העובדה שבפועל נלקחו 5 מסci טליזיה אינה מלמדת כי הנאשם "חشك" במסך ולכן ביצע את השוד שהרי ממילא לא נתפס בביתו כל מסך טליזיה.

.71. דמיון בתכונות הפיזיות בין השודד לנאשם והכרות עם המתלוננים - לא השתכנעתי כי העובדה שהמתלוננים תארו שודד גובה ושמן בעל מבטא מהאזור יש בה כדי להוות ראיית סייע, התומכת בגרסת המאשימה, ואני סבורת כי ההיפך הוא הנכון - לאור מימדי גופו של הנאשם מחוד והכרותו המקדמת עם אחמד ופאדיה סביר יותר להניח כי היו מזהים את הנאשם, אפילו היה רעול פנים. יתרה מזאת, מעודתו של אחמד עולה כי השודד "הירבה" לדבר - דרש כסף, ביקש מספר קוד של הרכב, ביקש את מפתחות הרכב, אמר למתלוננים להיכנס לבאג'ז של הרכב ולשחות שם מספר דקוקות - במצב דברים זה מן הסתם היה אחמד מזהה את קולו של הנאשם ולא רק מצין כי הוא בעל מבטא "מהאזור". שמעתי את הנאשם מדבר ואני מסכימה עם טענת בא כוחו כי לנאשם קול ייחודי שהוא מזהה על ידי מי שמכיר אותו.

יצוין כי בהודעה ראשונה שנגבתה מאחמד ביום 12.1.14 שעיה 2101 הוא תאר את השודד האחד בגובה ואת השני כיוטר נמוך ולא הזכיר כלל "שם".

.72. אי הוכחת טענת האליבי והסתירות באליבי שנבען - טענת "אליבי" היא טענת הגנה והנטל להוכחתה מוטל על הנאשם. מצדך, היא אינה משמשת, כשלעצמה, חיזוק לראיות המאשימה, אלא אם כן המאשימה יכולה להפריך אותה בראיות של ממש.

בunningו, המשטרה גבתה הודעות מבני המשפחה של הנאשם, לבדיקת טענת האליבי של הנאשם, ובני עמוד 22

המשפחה נמננו על עדי התביעה. המאשימה ויתרה על העדת בני המשפחה אף העובדה שהנאשם לא זמיןبني משפחה אלה לעדות אינה יכולה לשמש כראיה "**מפריכה**" לטענת האליבי (אלא שלא יכולה לשמש "חיזוק" לגורסת הנאשם) (וראה: קדמי, על הראיות, חלק שני עמוד 859).

ב"כ המאשימה אמונה טענה כי הנאשם סתר עצמו, כאשר מחד טען כי ביום האירוע לא יצא מביתו ומайдך טען כי לפקח את ילדיו לבית ספרו ואולם הצגת הדברים, כפי שנעשתה, אינה מדוייקת. אירוע השוד היה ביום 14.12.14. הנאשם נחקר פעמי ראשוונה ביום 20.1.14 וכשנשאל היכן היה בין השעות 17:00 עד 19:00 השיב כי היה בבתו וישב עם הוריו ובהמשך הוסיף כי באותו יום לא יצא בכלל מהבית. גם בחקירה שנייה מיום 23.3.14, כאשר נשאל היכן היה באותו יום השוד: "**אמרתי לך שהייתי בבית וחקרו את אמא שלי ואת אבא שלי, הביאו אותם את אבא ואמא לחקירה ואמרו לחוקר שאני הייתה בבית. אני הייתה עצור אצלם.**". רק בחקירה שלישית מיום 26.3.14, כאשר נשאל היכן היה כל היום ועם מי, השיב כי בבוקר לפקח את ילדיו לבית הספר ואחר כך הלך לנראה לבקר את הוריו אשתו ואחריו שהחזיר את הילדים מבית הספר הוא יודע שלא יצא מהבית. אמונה יש בדברים אלה סטירה לדבריו בחקירה קודמות ואולם אני מקבלת את הסברו של הנאשם כי חוץ מההלך בו היה נתון עם מעצמו הוא "**התבלבל**" בתשובהו, כי חלף זמן רב מאז מועד האירוע והוא יודע שבדרך כלל ביום בהם אינו עובד ונמצא בבית, הוא לפקח את הילדים בבית הספר.

אני מאמינה להסבירו של הנאשם ولو מהטעם שאמר שלקח את הילדים לבית הספר בבוקר והחזיר אותם בצהרים, כאשר הוא יודע מחקרים קודמות שמיוחס לו שוד בשעות הערב, דהינו בכל מקרה מעשי בשעות הבוקר לא יכול לשמש "**אליבי**" למשעו בשעות הרלבנטיות לאירוע השוד.

73. התנהגותו והתנהלותו של הנאשם - המאשימה טענה כי הנאשם התהמק מהליך החקירה דבר המצביע על התנהגות מפלילה, ואולם אין מחלוקת כי הנאשם התייצב לחקירה בסמוך לאחר אירוע השוד ואף הסכים לחתם דגימת DNA. אמונה המשטרה ביקשה לזמןו ביום 19.3.14 ואולם במועד זה הסביר אביו כי הוא לא בבית כי הוא עובד בתל אביב. הנאשם גם הסביר כי רצתה להיעזע בעורף דין לפני שהלך למשטרה ולפיכך אין לומר כי יש בהתנהלותו זו כדי להוות ראייה, ואפילו ראיית חיזוק, להוכחת אשמתו.

74. אני סבורה כי יש בכל האמור כדי לעורר ספק סביר באש灭תו של הנאשם ודין היה כאמור כדי לזכותו. יחד עם זאת אוסיף ואפרט מספר נקודות שגם בהן היה כדי לכרטס בריאות המאשימה ו לעורר ספק באש灭תו:

(1) בחינת הודיעותיהם של אחמד ופדיי מעלה ספקות לגבי השתלשלות העניינים במהלך אירוע השוד הנטען. אחמד מסר, כאמור, כי אשר היה במשרד והתחליל לצעוק הבוחר השמן שם לו מדברקה על הפה ואח"כ השאיר את הבוחר השני ויצא עם פדיי. מайдך, פדיי מסר כי לא ראה שהשודד שם לאביו סרט הדבקה בפה כי באותו זמן הוא היה מחוץ לחדר ביחד עם החשור השני. אחמד גם אמר שהשודד שם לו את המדברקה על הפה לאחר שהוא צעק בעוד שפדיי העיד כי היה מחוץ למשרד "**בسمך לדלת**" ושמע את אביו "**מנסה לדבר ולצעוק אבל לא**

ווצא לו קול...". פאדי גם לא ראה שאחמד היה מתחת לשולחן .

(2) כפי שכבר ציינו, המשטרה לא ערכה דו"ח איכון של מכשיר הטלפון של הנאשם ולא הוציאה פלט שיחות נכונות ווצאות, על מנת להפריך את גרסת הנאשם כי לא שוחח עם מוהנד, בנו של אחמד, בטלפון.

(3) מצלמות האבטחה בחנות ובסביבתה נבדקו ולא נצפה אירוע חריג, אך סרט ההקלטה לא כלל בחומר החקירה ולא התאפשר להגנה לבחון את תוכנו.

. 75. על כל אלה יש להוסיף את הספק שהעליה ב"כ הנאשם באשר ל"שרשרת הבדיקה":

א. בד"ח הפעולה מיום 12.1.14 (ת/1) שנערך על ידי השוטר גאנם פריד, נרשם על ידו: "...במשרדו של אחמד ומתחת לשולחן שלו נתפסה ע"י הטכנאי זיהוי חתיכת מסרט הדבקה שככל הנראה קשורה לאיורו וכן נתפס גליל של סרט הדבקה שהיא מונח על אחד המדףים בכניסה לעסק נתפס גם כן ע"י טכנאי הזיהוי...".

ב. העד משקואצן תפס את סרט הדבקה בزيارة העבירה ביום 14.12.14. ביום 13.1.14 ערך העד דו"ח פעולה (ת/2) בו מפורט תאריך התפיסה (12.1.14) וכן המוצגים שנתפסו. בד"ח אין פירוט של מספרי השקיות או המעתפות לתוך הוכנסו המוצגים, אין פירוט היכן נשמרו מרצע תפיסתם בזירה ועד העברתם לתחנת משגב ואין פירוט מתי הועברו מוצגים אלו. אמנם העד ציין כי הוא נהוג להכניס את המוצגים לשקיות אוטומות בזירה ולאחר מכן הוא נהוג להכניס את המוצגים לארון המוצגים, אך לא יכול היה להתייחס ספציפית למעטפות הרלבנטיות.

בנוסף - העד משקואצן אישר בחקירהתו כי הוא לא מסר את המוצגים ליחידת החקירות משגב ואמר כי הדבר נעשה על ידי רץ מחוזי, אך אותו רץ לא העיד זהותו, כמו גם מעשייו נותרו עולמיים.

ג. המוצגים נמסרו ביום 9.2.14 למוחמד סועאד, רכז חקירות משגב (ת/33).

ד. בתאריך 10/2/14 ערך טופס לוואי הנוגע לסרט הדביק (ת/10) בו פורט מספר שקיית מניר שהוא נמצא בתוכה , המסתימה בספרות 336. מאידך, בעדותו של משקואצן הוא אמר כי מי שם על השקיית את הברקוד הימן אנשי מחלקת החקירות.

ה. מעטפה זו המסתימת בספרות 366 הועברה למטה הארץ בתאריך 14.2.14 על פי שובר העברה מתחנת משגב (ת/39) ב"דואר משטרתי".

ו. העד אורן גואטה, רשם התחנה, העיד כי המוצגים נאספים אחת לשבועיים ומוועברים באמצעות רץ מחוזי. כל המוצגים מאותה תקופה מוכנסים לשק סגור על ידי חבר, עם מדבקת ברקוד

ומועברים במרוכז למטה הארץ. עד גואטה לא ידע לאמר מי היה הרץ המוחזק שהעביר את המוצגים, כולל המוצג הרלבנטי, מהתחנה למוחזק ומתי הדבר נעשה.

- . ז. בתקה העובודה של המומחה שבדק את המוצגים (ת/18) נמצא טופס קבלה של השκית הרלוונטיות מיום 18.2.14, כאשר נרשם שם פרטיו המוסר - עלי קליל, שהוא רץ מוחזק תורן והעביר את המוצגים מהמחוז למטה הארץ.
- . ח. בתאריך 18.2.14 הגיעו המוצגים למעבדת מז"פ בთור שקיית פתוחה כאשר מוצמדות אליה 3 מעתפה.
- . ט. ביום 11.3.14 נמסרה הודעה על זהותו הראשוני של DNA של הנאשם על גבי הסרט הדבוק (ת/12) ובעקבות כך הتابקו השוטרים ליטול דגימה מהנאשם.
- . י. הנאשם נדגם ביום 24.3.14 (ת/13). באותו היום הוקן טופס לוואי למוצגים בונגע לדגימה זו (ת/14) אשר הוכנסה למעטפה בשקית מסומנת שלוש ספרות אחרונות שלה הן 698.
- . יא. ביום 25.3.14 התקבלה השκית במשרד המוצגים (ת/15) על ידי מוסר המוצג כמרון סולימאן והועברה למעבדה הביוולוגית. המעטפה סומנה ת/38.
- . יב. ביום 27.3.14 נערכה חוות הדעת.

אכן, ההלכה היא כי קיומו של ליקויים בסימון מוצגים ובתיעוד שרשרת העברתם - אינם יורדים בהכרח לשורש ההליך המשפטי ויש לבחון קבילהו ומשקלתו של כל ראייה על-פי מכלולנסיבות העניין, וביחד סוג הפגמים, בהתחשב בשאלת אם היה בפגמים כדי לקפח הגנתו של הנאשם (ע"פ 987 מדינת ישראל נ' זבדיה, פ"ד נח(4) 880 (2004)). יחד עם זאת, העובדה שקיים ליקויים בשרשרת המוצג יש בה כדי לטעש "חזק" לספקות שפרטתי לעיל.

. 76. כפי שנאמר ב בע"פ 3250/10 מדינת ישראל נגד פלוני (12.2.12) :

"א██ם ואומר, כי איני יודע, במידת הוודאות הנדרשת בפליליים, אם המערער ביצע את המעשים שייחסו לו. תחשות בطن לחוד ותשתיית ראייתית לחוד. דיני העונשין דיני נפשות הם. "בדיני נפשות מוטב לזכות אשם מהרשיע זכאי" (ע"פ 325/76 סיבוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לא(2) 828, 832 (1977) (השופט א' ויתקון)). אכן, "אין הרשעה בדיון, אלא אם כן הוסרו כל הספקות הסבירים. אם קיים ספק סביר, אין מרשיינים... גישה אחרת יכולה להוביל להרשעתו של חף מפשע" (ע"פ 347/88 דמייניק נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(4) 221, 645-644 (1993)). מן הטעמים עליהם עמדתי בחוות-דעת, לא שוכנעתי כי במקרה שלפנינו מלמדות הראיות, מעבר לספק סביר, על אשמתו של המערער. החשש מפני הרשות חף מפשע מחיב, איפוא, את זיכוי של המערער מחתמת

הספק.

וכך גם בעניין בפני - לא שוכנעתי מעבר לספק סביר באשמה של הנאשם ולפיכך אני מורה על זיכוי מפני הספק.

ניתנה והודעה היום כ"א אב תשע"ה, 06/08/2015 במעמד הנוכחים.

ברכה בר-זיו , שופטת

הוקולד עד ידימיכל זבטני